

KAPITALISTANNA BUDDATEMPUL

„Dimmalætting“ fortelur okkum nú, hvi fiskimenn ikki megu sleppa ovnær til Føroya Fiskasölu. Orsökkin er tann, at F. Fiskasölan er eitt heilagt stað, sum eingin fátækur fiskimaður kann rokna seg verðan at seta sin fót inn á. Ja, úr vita vit altso, hvi eingin sambandsmaður kann greiða atkvøðu fyri at fiskimenn skulu verða umbodadur í stýrinum fyri sölu. Vit fáa eisini at vita, at kapitalistarnir trúgva á ein Gud, sum eitur Buddha, og at hann einans er fyri rik fólk og ríkannaumboðsmenn.

Nú er lögtingsval í hondum, og tí eru góð ráð dýr. Harfyri melur hin gamla „Dimma“ nú rúndan um Buddha og kannar eftir um tað ber til at bjóða fiskimenninum eitt ella annað — fyribils, inntil valið er yvirstaðið. Hon uggar fiskimenn við tí, at Buddatemplið kanska verður um aftur bygt og tá fer at bera til at byggja ein forgarð, sum onkur fiskimaður onkuntíð kundi sloppið inn í at sæð hadani frá og inn í halgidómin.

Hví settu sambandsmenn ikki eitt tilíkt uppskot fram á tingi?

Trýr nakar at teir ætla fiskimenninum at sleppa so langt sum í forgarðin?

Hin 9. november fær pípan eitt annað ljóð, tá hava sambandsmenn fingið stemmurnar og fiskimanna hóli kapitalistanna gudatempli er og verður einans eitt luftkastel.

Fiskimenn hava fingið nokk av kapitalistanna luftkastellum.

Vit gera okkara skyldu og vit krevja okkara rätt. Vit hava rätt til at kunna fylgja við fiskasöluni. Vit hava kravið okkara rätt, men ongan fingið, og vit fáa ongan rätt fyrr enn sambandsmenn, folkaflaksmenn og aðrir kapitalistaumboðsmenn eru ríknir út av Føroya Lögtingi.

Hin 8. november er ovseint! Tað er hin 8. november ið slagið stendur. Vónandi vinna fiskimenn stóran sigur og seta javnaðarmenn til stýrið í Føroyum.

Fiskimaður.

Arbeids- og fiskimenn!

Til valið kemur Føroya Sosial-Demokratur — blað arbeids- og fiskimanna í hvørt heim í Føroyum.

Hetta verður gjørt sum ein álvars-lig roynd at vinna allar føroyskar arbeids- og fiskimenn, fyri sosialismuni, sum í roynd og veru hevur vist seg at verið einasta politiska leið, ið heilt og fullt hevur gingið slíttmanna-fjöldini á móti í sínum rættvisis-krøvum, sum hin alt berandi stættin í okkara samfelag.

Føroya javnaðarflokkur er tíværri ein fámæntur flokkur, og í honum eru mest sum bara vanligir arbeids- og fiskimenn. Harvið er longu sagt at peningaligt ríkið ikki er til steðar, sum hjá hinum flokkunum, ið flest allir hava ótómiligar ríkiðsmældur at oysa av fyri at kvala sosialismuna og verja um peningapungin hjá teimum stóru. Hesir, ið standa saman um javnaðarflokkinn, vita hvat tað er fyri eitt stórt mál, ið teir berjast fram ímóti, og tí hava teir aldri ivast í at lagt rygg til, tá tað

hevur verið umráðandi at stuðla teirra egna blað.

Føroya Sosial Demokratur er mál-gagn sosialistanna, og verður útgivið av føroyskum arbeidarum og fiskimennum, hyðs endamáli er at lata hesa rödd ljóða um alt okkara land, so at allir arbeids- og fiskimenn, at enda koma at standa í einum sterkum politiskum felagsskapi.

Arbeids- og fiskimenn! Hvørt einasta av tykkara dagligu áhugamálum verður viðgjört í hesum blaði og sannleikur um afturbaldsmanna ofta harðhjartaðu víðferð av tykkara mest týðningarmiklu livsmálum verður greitt og týðuliga frásagdur.

Tí er tað umráðandi at hvørt einasti arbeids- og fiskimaður lesur og heldur sitt egna blað. Nú uppundir valið hava tykkara starvsbróður gjørt av at lata blaðið koma í hvørt hús í Føroyum, og tit vilja ásanna, at bardagi javnaðarmanna fyri tykkara áhugamálum er alt annað enn ein dansur á rósum.

Vit javnaðarmenn kalla á tykkum starvsbróður um alt Føroya land: Standið saman við okkum, gerist haldarar av Sosialinum og styðjið Sosialin peningaliga, so hin sosialistiska röddin kann ljóða út í ystu útrýður í okkara landi.

Arbeidarar á sjógvi og landi: FYLKIST!

Arbejdskonflikten!

Fingu hesa grein til seinasta blað, men vegna óveður kom hon okkum ov seint í hendi.

Eitt dulevni — menn gita lóntir av Kampsax — hevur grein í Føroyat. av 9. í h. m.

Har fáa vit í „Fylking“ lisið og sungið yvir okkara synduga hövur, sum um vit vóru verstu brotsmenn.

Men áðrenn „Ger“ — Kampsax biðil — reisir gálgan til at heingja okkum í, skyldur hann at sýna so frætt dirvi, at hann torir at vísa andlit sitt og sitt kristna navn.

Eitt dulevni ella skotagákur eigur vanliga onga aðra víðgerð og virðing at fáa uttan tógnina.

Men av tí at hetta dulevni fær innivist fyri at leypa á okkum í einum máli, sum ikki einans hevur lokalan týðning, men er um principiellari náttúru, fari eg sum „Fylkingar“ formaður at biðja blaðið um pláss fyri nøkrum orðum um „Arbejdskonflikten“ á Tvøroyri og um arbeidaranna principiellu stóðu fyri betri korum.

„Fylking“ er — eins og eithvørt arbeidsmannafelag eigur at vera — sett á stovn fyri at verja arbeidaranna interessur í einum og öllum og alla staðni, hvar ið tær leika á.

Hetta er eitt stórt og víttfevnandi mál, tí arbeidaranna interessur leika av sonnum allastaðni á.

Vit hugsa um og berjast fyri arbeidslónsetingini so góðari sum gjørligt.

Vit hugsa um og berjast fyri at fáa arbeidsskorini á arbeidsplassinum so menniskjalig og góð sum mög-ligt.

Vit hugsa um og berjast fyri at fáa so gott og varandi arbeiði sum yvirhøvur mögult.

Vit hugsa um og berjast fyri at ekkum verður tryggjað eina minst-løn hvønn einasta dag, tí okkara líkam og sál, okkara konur og børn krevja hvønn einasta dag — tað er ikki so, at lívið og livsins krøv steðgað, halda uppat at gera seg

AVSANNAN

Eg havi ikki sum „Dagblaðið“ sig-ur verið við til at mæla til at geva nøkrum einstakum felagi einkarrætt til oljusölu í Grönlandi.

Merkiligt annars at „Dagblaðsins“ menn tala um landsins oljusölu í Grönlandi. Vit minnst, hvussu teir stríddust ímóti landsins einkarsölu við olju í Føroyum.

I Havn, 21/9—1950.

P. M. Dam.

Tit fáa

bestu málingina hjá okkum.

M. P. Jacobsens málarabúð

Tórshavn - Telf. 323.

LÝSING

Marknaðurin í Aberdeen er stongdur mánadagin 25. september 1950.

Fiskivinnuskrivstovan

verða tann sama sum okkara norður-lendska bróðra — tann socialistiska.

Hesa stóðu vil eg gjarna sláa fast. Hetta málið. Hesa principiellu av-gerðing, áðrenn eg fari yvir til at geva tær neyðugu upplýsingar við-víkjandi „Arbejdskonflikten“.

Ein arbeidsmaður var órættaður. Henda órætt vildu og vilja vit berjast fyri at fáa gjörðan góðan aftur.

Fyri ikki at oysa um málið við beiskum orðum og „kommentarum“, skal eg ikki dálka meg við sama briksli og ringa og óhövviska, ja mannminkandi orðalag sum dul-nevnið, men einans lata „dulsevni“ í „Føroyatíðindi“ vita:

Eingin skal nerta við og nerva æruna hjá einum arbeidara innan-fyri „Fylking“, uttan eg sum for-maður felagsins manni liðið til verju.

Eingin skal royna at skerja og nerva arbeidsrættindi, ið vunnin eru innanfyri „Fylking“, uttan eg sum formaður felagsins kalli menn minar til verju.

Lyftir, ið verða givin „Fylking“ viðvíkjandi arbeiði og lön, skulu ikki sleppa at flúgva og verða minnst ella gloymd sum tað liggur fyri.

Eingin skal og má finna „Fylking“ dovnad og kraftarlest.

„Fylking“ má ikki bara verja tað vunna, men halda fram, föra ein uppbyggjandi politikk, vinna víðari og víðari fram, hevja arbeidarin.

Soleiðis liggur landið.

Soleiðis er fylkingin í dag.

Hetta megu fremmandir sum heimaarbeidsgevarar minnst til.

Teir skulu minnst til tað, ikki bara fyri okkara skuld, men fyri sína egnu og fyri landsins skuld.

Orðið fylking má í djúpastu merking ganga inn í sálina á hvørjum fiskimanni, hvørjum arbeidara — fylking yvir heila Føroya land.

Tvøroyri, tann 12. septbr. 1950.

Karl Jespersen.

Ójavnin er nú greiddur. Partarnir samráðast í vón um varandi arbeids-skipan.

Blaðstj.

Skattalag okkara má verða broytt!

Javnaðarmannastóðan má vinna í skattamálunum, um minni-maðurin skal verða vardur og landið uppbyggjast.

Tað kemur væl við, at Tórstein Petersen sjálvur er komin við inn-ganginum til orðaskiftið um skatt.

Hetta orðaskifti er neyðugt.

Einki treingir meiri til grund-broyting enn okkara skattalag.

Öll, ið vilja vera sonn og siga sum er, megu ásanna:

Tað er skilaleyst, at stórinntøkur skulu kunna sleppa undan bæði lög-tings- og kommunuskatti, meðan smámaðurin má vera noyddur at rinda skatt av at kalla hvørjum oyra, hann vinnur.

Tað er skilaleyst, at stórinntøku-maðurin kann fjala inntøkur sínar í bankum og sparikössum, uttan at hesir peningastovnar eru skyldugir at uppgæva skattamyndugleikunum inntøkurnar á sama hátt sum arbeidsgevarin og ein hvør annar er skyldugur at uppgæva arbeids- og fiskimanna og allar inntøkur til skattamyndugleikarnar.

Tað er einki skil í, at landið ikki fyri langari tíð síðani hevur haft státsautoriseradar roknskapargransk-

(Framhald á næstu síðu)